

**RADIO SCHILLER den 21.
november 2016:**

**Den gamle verdensorden kommer
ikke tilbage//**

**Silkevejen er nået til Syd-
og Mellemerika**

Med formand Tom Gillesberg

**Lyndon LaRouche:
Menneskeheden må
ændre Universets adfærd som
sådan**

Leder fra LaRouchePAC, 20. november, 2016 – Idet Lyndon LaRouche gjorde status over de betydningsfulde, strategiske fremskridt, der i den seneste periode er opnået over hele planeten, og over de fremskridt, der fortsat ikke er realiseret, sagde han i dag til sine medarbejdere, at »det, der finder sted nu, er i vid udstrækning fremskridt, men det er ikke endegyldigt ... vi gør fremskridt, men denne form for fremskridt lever ikke op til menneskehedens behov ... Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd som sådan«.

LaRouches dybtgående diskussion er afgørende for at imødegå de udfordringer, som menneskeheden nu konfronteres med.

Ugen sluttede med endnu et ødelæggende nederlag for Obama, denne gang et nederlag for hans frihandelspolitik ved APEC-topmødet i Lima, Peru, i takt med, at det globale tyngdepunkt skifter over til de succesrige initiativer, som Kina og Rusland tager. Dér, hvor vi nu står, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere, er, at

»Jeg mener, vi nu er vidne til en fortsættelse af det meget høje tempo i den dynamik, der har været den fremherskende i de seneste to en halv måned, eller lidt længere, begyndende med Vladivostok-mødet; integrationen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og Ét bælte, én vej; fortsættelsen heraf ved G20-topmødet i Hangzhou; og dernæst ved ASEAN-mødet i Laos; efterfulgt af BRIKS-konferencen i Goa, Indien, i oktober måned; og nu, under APEC-mødet i Lima, Peru.

Det, der står helt klart, er, at tyngdepunktet og magtcentret fuldstændigt er skiftet over til denne dynamik, især med integrationen af Kinas og Ruslands politik. Og hvad der hermed følger er en fortsættende eksplosion af infrastruktur og andre udviklingsprojekter, som, hvis man tager dem samlet set, virkelig er en bjergtagende dynamik, der i løbet af de seneste tre år har fundet sted i et stadigt stigende tempo.

Dette er ganske afgjort verdens kraftcenter i øjeblikket, for det står ganske klart, at de transatlantiske etableringer er fuldstændigt ude af stand til at fatte, at deres model, med globalisering og neoliberal fordeling af rigdom, fra de fattige til de rige, har lidt totalt nederlag. Og de er hverken i stand til at forudsige udviklinger eller håndtere konsekvenserne af sådanne begivenheder som Brexit og valget af Trump.«

Men, den umiddelbart foreliggende udfordring – med at bruge den tidevandsbølge, der nu fejer ind over USA, som det kom til

udtryk i præsidentvalget, til endelig at bringe USA med om bord i Verdenslandbroens Nye Paradigme – kræver, at vi erkender og vender vores opmærksomhed mod et langt dybere spørgsmål. I sin diskussion med medarbejdere udtalte LaRouche, i uddrag:

»Jeg ved, at det, vi nu gør, i virkeligheden ikke er så fremragende, selv om det ser strålende ud – For, hvis vi ikke ser disse overliggende overvejelser, som folk forsøger at overse – hvor de siger, 'det når vi til senere, det kommer vi til, lad være med at presse jer selv for meget' – det er det, der bekymrer mig.

Vi er kommet til noget i denne forandring, der nu finder sted, hvor vi sandsynligvis har fået en misforstået selvtillid. Det betyder ikke, at vi som sådan gør noget, der er dårligt, men det betyder, at vi ikke rigtig har fået fat i, hvad det er for et princip, på hvilket menneskehedens fremtid beror ...

Spørgsmålet drejer sig om menneskets iboende natur, som Einstein forstod i visse af sine videnskabelige arbejder. Det gjorde han! Og det er, hvad vi har mistet. Vi gik bort fra denne form for idé og besluttede at satse på en mere økonomisk fremgangsmåde ...

Vi har gjort nogle gode ting. Vi har forbedret kvaliteten af menneskeheden generelt, menneskehedens kvaliteter generelt, på basis af visse projekter, visse ting. Men, vi har mistet spørgsmålet om, hvad meningen med menneskets eksistens er. Det vil sige, af hvilken art er selve eksistensen, selve arten af det mulige menneske?

Det, vi gør, er godt, i vid udstrækning; i visse dele af verden og inden for visse af livets aspekter. Men, det er ikke det, menneskeheden rent faktisk har behov for. Mennesket må vide, hvad begrundelsen for mennesker, for menneskelige væsner, er, noget, der aldrig bliver forstået af blot og bart dødelige mennesker, der ser på sig selv i en sådan kategori ...

Hvad er betydningen, den iboende betydning, af et menneske? Af **ethvert** menneskes eksistens? Eller af alle mennesker?

Det, der nu finder sted, er i vid udstrækning fremskridt – men det er ikke endegyldigt ...

Det vi har med at gøre, er spørgsmålet: Hvad er skabelsens natur? Spørgsmålet er, hvad er den fundamentale mening med mennesket? Hvad er menneskeslægtens natur, som en universel ting? Universet er organiseret, og man må derfor tænke på et univers, der er iboende organiseret. Ikke praktisk organiseret, men iboende organiseret ...

Folk ved ikke, hvad det er, der får universet til at fungere. Hvad er det, der er karakteristisk for menneskeheden, og som gør den overlegen i forhold til alt, hvad vi ved om alle former for dyr ...?

Vi gør fremskridt; men denne form for fremskridt er ikke tilstrækkelig til at opfylde det, der kræves af menneskeheden. Der er noget i universet, der kontrollerer og bestemmer universets betydning, som en mission.

Hvad er det, der får universet til at gøre, hvad det gør for menneskehedens funktion som sådan? Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd, som sådan?«

Foto: Mennesket og Universet – Universet, og mennesket.

De 'lamme ænders' revolte i

Berlin: Historiens musik spiller andetsteds. Af Helga Zepp-LaRouche

19. november, 2016 – De store bølger af hysteri i die-hard pro-atlantiske kredse og i massemedierne, som allerede kom rullende før det amerikanske valg, har nu nået hidtil usete højder, siden Donald Trump blev valgt, og giver os en klinisk indsigt i disse menneskers mentale tilstand og opfattelse af demokrati. De foretrækker tydeligvis en præsident Hillary Clinton og en Tredje Verdenskrig som følge af hendes erklærede politik for Syrien, end de vil have en potentiel forbedring af de russisk-amerikanske relationer, som er uundværlig for etableringen af verdensfred og for opnåelse af positive løsninger for Syrien og Ukraine.

Det er i sandhed bemærkelsesværdigt: Efter at det lykkedes den forstødte præsident Obama at finde tre dage til at bo på Berlins Hotel Adlon og dinere og tale med sin veninde Angela Merkel, og dernæst afholde et minitopmøde mellem de selvudnævnte europæiske »Seks«, besluttede de to af dem – sammen med de andre statsoverhoveder – at forlænge sanktionerne mod Rusland i endnu et år. Disse ikke-så-sikre andre var den franske præsident François Hollande (popularitetsscore 7 %), den italienske premierminister Matteo Renzi (den sandsynlige taber i den italienske folkeafstemning den 4. dec.), den spanske premierminister Mariano Rajoy (midlertidigt statsoverhoved for en minoritetsregering), samt den ulykkelige britiske premierminister Theresa May. Det er tvivlsomt, om de, med dette træk for at gøre sig selv til et bogstaveligt direktorat for Den europæiske Union, og dernæst dekretere en politik, som halvdelen af EU-medlemslandene er imod, vil bidrage til sammenhæng i EU.

Disse selvudnævnte »Seks« har tydeligvis endnu ikke fattet, at deres variant af neoliberal politik, baseret på konfrontation med Rusland og Kina, blev stemt ud i Brexit-afstemningen i juni og i det nylige, amerikanske præsidentvalg. De har ikke forstået, at en situation har udviklet sig i den transatlantiske verden, der påkaldes i den Amerikanske Uafhængighedserklæring: nemlig, at, hvis regeringerne er blevet »ødelæggere« »af formålet« med deres mandat – mere specifikt det, at garantere de uomstøttelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke – da er det folkets ret, ja, faktisk »dets pligt«, at ændre eller ophæve en sådan regering. Det »lange tog af overgreb og ulovlige tilegnelser (af magt)«, som uddybende forklares i Uafhængighedserklæringen, svarer præcis til det, som de mennesker, Hillary Clinton så foragteligt har kaldt »kurven af ynkværdige«, har måttet udstå under Obamas politik – overgreb og ulovlig tilegnelse af magt, som de ikke ønskede, skulle fortsætte under en Hillary Clinton.

De selvudnævnte Seks, og frem for alt, de totalt gale medlemmer af medierne, der selv ikke viger tilbage for at udstede trusler mod Trump, forklædt som humor, er så fængslede i deres egen ideologi, at de ikke kan fatte denne revolutions dimension af naturlig lov.

Alligevel skriver *New York Times* den 18. nov. i en artikel på avisens forside med overskriften, »Idé i Trump-skala for en ny præsident: Byg noget inspirerende«. *Times* erklærer korrekt, at Trump kun kan forene landet, hvis han sætter gang i store infrastrukturprojekter, hvis lige er blevet totalt ignoreret i de seneste årtier. Han må bygge moderne versioner af Franklin D. Roosevelts Golden Gate Bro, Hoover-dæmning og Lincoln-tunnel. Dernæst opremsede »rekordernes avis« Roosevelts mest betydningsfulde projekter. Men artiklen er selvfølgelig langt bag efter Lyndon LaRouches program, hvor han i 2015 offentliggjorde et forslag om at bygge den Nye Silkevej i USA – et program for storstilet infrastrukturbyggeri og

genindustrialisering – som ville integrere USA i Verdenslandbroen.

APEC-topmødet

I mellemtiden går »win-win-samarbejdet« for udviklingen af den Nye Silkevej fremad med syvmileskridt. Det er *det* fremherskende emne for topmødet i Asiatisk Stillehavsområdets Økonomiske Samarbejde (APEC) i Lima, Perus hovedstad, den 19.-20. nov., hvor den kinesiske præsident Xi Jinping og den russiske præsident Vladimir Putin, så vel som også den japanske premierminister Shinzo Abe, vil deltage, og hvor de også vil holde bilaterale møder. Abe havde på forhånd holdt et møde med nyvalgte præsident Trump og havde givet udtryk for dennes fremragende lederskabsevner.

Præsident Xi havde aflagt statsbesøg i Ecuador og Chile forud for APEC-topmødet, og har et statsbesøg i Peru på dagsordenen efter topmødet. Præsident Xi og Ecuadors præsident Rafael Correa aftalte et »Omfattende Strategisk Partnerskab« mellem deres to nationer, og som omfatter fast, vidtrækkende udveksling og samarbejde inden for en bred vifte af områder. Blandt disse er en styrkelse af produktiv investering, udviklingen af relationer inden for økonomi og handel, økonomisk samarbejde og samarbejde inden for videnskab og teknologi. Kina har allerede leveret generøs hjælp til genopbygning af bygninger og steder, der blev ødelagt i det alvorlige jordskælv i april i år.

Præsident Correa gav veltalende udtryk for sin tak til Kina, hvor han understregede, at de to lande tænkte ens. Kina ønsker at bygge sin økonomi på et fundament af innovation; Ecuador søger at gå frem fra at være eksportør af varer og til at blive en vidensbaseret økonomi. Uden kinesisk finansiering og overførsel af teknologi ville dette ikke være muligt. I en fælles erklæring aflagde de løfte om at samarbejde om virkeliggørelsen af store projekter inden for områderne olie, gas, minedrift, infrastruktur, vandforsyning, omdirigering af

vand, kommunikation, finanssektoren, landbrug, petrokemisk produktion, skibsbyggeri, metallurgi, papirfremstilling og opførelse af en ny videnskabs-by. I sin tale understregede præsident Correa, at præsident Xis statsbesøg var den vigtigste begivenhed i Ecuadors historie. Kan man forestille sig kansler Merkel rejse på statsbesøg til Grækenland med et sådant program? Sandsynligvis ikke. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bliver rød i ansigtet, når en journalist spørger om delvis gælddeftergivelse – som han gjorde det ved en konference for bankierer i Frankfurt – og dernæst dekretter, at grækerne har levet over evne. Dette i lyset af den kendsgerning, at Trojkaens nedskæringspolitik har drevet 45 procent af grækerne ned under fattigdomsgrænsen. Den transatlantiske sektors politik er ikke »win-win«, men derimod »tab-tab« – med mindre, selvfølgelig, man er bankier eller selskabsdirektør. Nu, hvor Obamas frihandelsaftale for Asien, TPP, er lige så død som TTIP-aftalen for det atlantiske område, er det det kinesisk udarbejdede, inkluderende Frihandelsområde for det Asiatiske Stillehavsområde (FTAAP) og det Regionale Omfattende Partnerskab (RCEP), som er på dagsordenen.

Som svar på uansvarlige medieartikler om disse handelsaftaler har officielle russiske og kinesiske talsmænd understreget, at de på ingen måde tilsigter at udelukke eller isolere USA. *Xinhua* citerede det Kinesiske Udenrigsministeriums talsmand, Geng Shuang, for at sige, at Kina ikke vil tage en ledende rolle i hverken FTAAP eller RCEP, og at handelsaftalerne er foreslået for samarbejde, og ikke for at modarbejde hinanden. Kontrasten til Obamas »USA sætter reglerne« kunne ikke være tydeligere.

Et andet vigtigt spørgsmål, som vil blive diskuteret på APEC-konferencen, er byggeriet af den bi-oceaniske jernbane fra Brasilien til Peru, fra Atlanterhavet til Stillehavet, som også vil blive bygget med hjælp fra Kina, og hvis opførelse er et vigtigt skridt i det latinamerikanske kontinents

infrastrukturudvikling.

Kontrasten mellem de to paradigmer, mellem den Nye Silkevejs »win-win«-perspektiv versus Obamas og Merkels »vestlige værdifællesskab«, kunne ikke stå skarpere over for hinanden. Med førstnævnte paradigme arbejder nationer for deres fælles udviklings gensidige gavn. Med sidstnævnte er der megen snak om demokrati, frihed og menneskerettigheder, men en øredøvende tavshed omkring droneangreb, regimeskift mod legitime regeringer med hjælp fra terrorgrupper, total overvågning og livsforkortende nedskæringspolitik.

Som Abraham Lincoln engang sagde: »Man kan narre en del af folket hele tiden, og hele folket noget af tiden; men man kan ikke narre hele folket hele tiden.«

Det er på høje tid, at Tyskland befrier sig fra imperiedominansens fantasisgreb, det være sig under diktat fra Washington og London, eller under afledningen med »mere Europa«. Menneskehedens fremtid kan udelukkende kun ligge i et totalt nyt paradigme, der tjener én menneskeheds interesser og respekterer international lov – et paradigme, med hvilket hvert eneste menneske på denne planet kan udvikle sit potentiale. Og dét er præcis grunden til, at vi må samarbejde omkring den Nye Silkevej.

To af 'de lamme, transatlantiske ænder', Obama og Merkel, under førstnævntes besøg i Berlin.

Mens USA vender Sydamerika

ryggen, bygger Kina broer i Sydamerika

19. nov., 2016 – I en artikel den 16. nov. i *Financial Times*' »efter BRIKS«-forum for gæsteskrivere om fremvoksende nationer, beskrev Kevin Gallagher, en universitetsprofessor fra Boston ved Pardee School for Globale Studier, hvordan Kina i stigende grad er i færd med at opbygge økonomiske relationer med latinamerikanske lande på et tidspunkt, hvor Obamas USA vender Latinamerika ryggen.

Gallagher skrev: »Fra 2003 til 2013 oplevede Latinamerika et 'kinesisk boom' og registrerede en økonomisk vækst på 3,6 pr. år – højere end nogen anden periode siden 1970'erne. Området har sendt jernmalm, sojabønner, olie, kobber og andre råvarer til Kina i hidtil usete mængder. Nu, hvor Kinas økonomi er i en overgangsperiode, er efterspørgslen på disse råvarer imidlertid faldet, og det samme gælder de latinamerikanske økonomier ... Snarere end en mur, har Kina bogstavelig talt bygget broer i området i mere end et årti. Ifølge research, vi har gennemført sammen med Inter-Amerikansk Dialog, forsyner Kinas to udviklingsbanker latinamerikanske regeringer med mere finansiering, end de Washington-kontrollerede Verdensbanken og Inter-Amerikansk Udviklingsbank tilsammen. Oven i denne bilaterale finansiering, har Kina etableret en familie af fonde til infrastruktur og industri i Latinamerika, svarende til \$35 mia., inkl. en Kina-LAC Investeringsfond til Industrisamarbejde, til \$20 mia., og en Kina-Latinamerika Infrastrukturfond til \$10 mia. Desuden pumpede Kina yderligere \$5 mia. i Kina-Latinamerika Samarbejdsfonden, der blev etableret i 2014.«

Den 18. nov. beskrev en lignende artikel for Associated Press, »Mens Trump taler om mur, bygger Kina broer til Latinamerika«,

af Joseph Goodman, at, »i Ecuador, en dollar-økonomi, der kæmper med en dyb recession, indviede Xi den 18. nov. landets største vandkraftsdæmning, der blev bygget af et kinesisk selskab og betalt for med nogle af de næsten \$8 mia. som er udlånt til landet siden 2007«. Og også, »i Venezuela underskrev chefen for det statsstyrede China National Petroleum Corp. den 17. nov. en aftale til \$2,2 mia. om i fællesskab at styrke olieproduktionen, som er nødvendig for at løfte OPEC-nationen ud af en krise, der er mærket af en alvorlig fødevaremangel og en trecifret inflation«, skrev Goodman og citerede landets præsident: »'Vi overrækker al vor tak for al den støtte, I har givet Venezuela under de vanskelige år 2014, 2015 og især 2016', sagde en tydeligt glad præsident Nicolas Maduro ved underskrivelsesceremonien. 'Vores storesøster Kina har ikke overladt Venezuela til sin egen skæbne i disse vanskelige tider.'«

En langt mere overbevisende analyse end disse her nævnte har den tyske statskvinde, Helga Zepp-LaRouche, leveret i sin analyse af den flok på seks 'lamme atlantehavsændere' – Obama og fem europæiske ledere – i sin seneste lederartikel til avisen *Neue Solidarität*, »De 'lamme ændere' revolte i Berlin: Historiens musik spiller andetsteds« <http://www.solidaritaet.com/neuesol/2016/47/hzl.htm> (kommer på dansk her på hjemmesiden).

Foto: Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru, Peng Liyuan, vinker farvel fra deres fly, da de forlader Quito, Ecuador, fredag, den 18. nov., 2016. Xi var i Ecuador i 2 dage før han rejste videre til Peru, for at deltage i APEC-topmødet.

Kina byder USA under Trump velkommen til at gå med i AIIB

19. nov., 2016 – Kina har hilst den antydning, baseret på udtalelsen fra James Woolsey, der har rådgivet Donald Trump i udenrigspolitik, om, at den nye amerikanske administration kunne tænkes at tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), velkommen. Woolsey har henvist til Obamas afvisning af at tilslutte sig AIIB fra starten, som en »strategisk fejltagelse«.

China Daily skriver i dag i en lederartikel, at amerikansk politik selv var skyld i, at Kina tog initiativ til AIIB, ved at »trække IMF's kvote-reform ud, hvorved udviklingslandene ville få mere indflydelse i denne organisation«. Lederartiklen fastslår, at USA »tilskrev sin opposition mod at tilslutte sig den nyligt dannede investeringsbank bekymring for, at banken ikke ville leve op til eksisterende, internationale standarder, til trods for, at bankens medlemmer har forpligtet sig til at samarbejde for at sikre, at den følger de bedste ledelsesstandarder og -praksisser, gennemskuelig og spørgsmål vedr. miljø og arbejdsmarked. Den holdning, som den afgående administration vedtog, afslører ganske enkelt dens sande bekymring for, at AIIB ville udfordre eller reducere de amerikansk dominerede Bretton Woods-institutioners, såsom Verdensbankens, indflydelse.

Artiklen fortsætter, »Fakta er, at den tilgængelige finansiering fra Verdensbanken og Asiatisk Udviklingsbank slet ikke er tilstrækkelig for det massive behov for infrastruktur i Asien. Snarere end at konkurrere med disse institutioner, er AIIB udtænkt til at kompensere for den utilstrækkelige, internationale, finansielle støtte til infrastrukturudvikling og regional sammenhængskraft i Asien. Den foreslåede

investering i de asiatiske sektorer for transport, energi og telekommunikation tilbyder ligeledes enorme erhvervsmuligheder for selskaber fra medlemslandene – hvilket er én af grundene til, at mange af Washingtons allierede i Vesten, såsom Storbritannien, Italien og Tyskland, har tilsluttet sig AIIB, på trods af opposition fra USA.«

Artiklen konkluderer: »Men, som det kinesiske mundheld siger, så er det aldrig for sent til at udbedre folden, efter man har mistet et får.« USA har intet at tabe ved at blive medlem af AIIB, der bygger på præmisserne om åbenhed, inklusion og gennemskuelse. USA kan også spille en mere konstruktiv rolle ved at blive medlem end ved at stå udenfor. At gå med i AIB ville være et godt signal fra den nye Trump-administration om, at USA er mere villig til at agere som en ansvarlig, global magt.«

Foto: Jin Liqun, AIIB's første præsident, forlader talerstolen under åbningsceremonien for AIIB i Beijing den 16. januar, 2016.

LaRouches ideer var med til at skabe massebevægelse i Peru for Kinas bi-oceaniske jernbaneprojekt

18. november, 2016 – På den anden dag for den XXIII nationale konference for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomer, hvor Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche holdt åbningstalen den 17. nov., blev der afholdt et parallelt møde for at presse på for den omgående vedtagelse af Kinas

foreslåede bi-oceaniske jernbanekorridor, hvor en sydamerikansk, transkontinental jernbanelinje skal bygges fra Brasilien til Peru. Sammenkomsten af 400 personer i Pucallpa, i det østlige Peru, blev arrangeret som et offentligt møde i Perus nationale kongres' transportkomite, af hvilken otte medlemmer var rejst fra Lima til Pucallpa for denne anledning. Flere regionale guvernører, inkl. fra værtsdistriktet Ucayali, samt borgmestre, var ligeledes til stede, sammen med flere folkelige organisationer og erhvervsgrupper, såvel som også en stor delegation fra Sammenslutningen af Økonomer (hvis nationale konference fortsatte i nærheden). Hundreder af DVD-kopier med Zepp-LaRouches præsentation dagen før blev uddelt til de tilstedeværende af Ucayalis Sammenslutning af Økonomer. Perus betydeligste, nationale presse og Tv-medier var også til stede.

Alle de tilstedeværende kongresmedlemmer talte meget stærkt til fordel for jernbaneprojektet, hvor flere af dem fordømte regeringen Pedro Pablo Kuczynski (PPK) for at blokere projektet og trække den detaljerede forundersøgelse ud, en forundersøgelse, der allerede var blevet udarbejdet og overgivet til den peruvianske regering af det kinesiske selskab CREEC. En af dem, kongresmedlem Carlos Tubino fra »Fujimorista« Fuerza Folkepartiet (der blev slået i det nylige præsidentvalg af Boston-bankierpartiet PPK), angreb aggressivt dem, der holdt CREEC-undersøgelsen tilbage og på anden vis saboterede jernbaneprojektet, for at gøre sig skyldige i forræderi og give efter for pres fra bankierer og andre udenlandske indflydelser. Han meddelte, at, umiddelbart efter sin tilbagekomst til Lima, ville han indkalde til en høring i den nationale Kongres om jernbaneprojektet og ville kræve PPK's transportministers tilstedeværelse til besvarelse af spørgsmål.

Ucayali Udviklingsfront, en regional folkelig organisation, gik med i massemobiliseringen ved at true med en regional strejke, hvis jernbaneprojektet ikke omgående startes op. Også

Ucayalis guvernør talte stærkt til projektets fordel. Den 400 personer store forsamling hørte også en detaljeret rapport om de tekniske detaljer og forundersøgelser af projektet fra Justo Vargas, en rådgiver til Ucayalis guvernør og en ledende arrangør af Økonomsammenslutningens konference, og som også har været i Kina tidligere på året for at mødes med CREEC og andre. Alt i alt talte henved 18 personer – inkl. *EIR's* repræsentant i Peru, Luis Vasquez, – på det eksplosive møde, hvoraf 16 udtrykte absolut støtte til projekt; to rejste »miljø«-forbehold.

I løbet af mødet foreslog lederen af Ucayalis Økonom-sammenslutning at vise hele videoen med Helga Zepp-LaRouche fra dagen før, men fik at vide, at der ikke var tid, og at han i stedet kunne briefe forsamlingen. Det gjorde han og uddelte dernæst på stedet, og ligeledes blandt økonomerne, henved 200 DVD'er, som de havde produceret, med hendes tale. De cirkulerede også hundreder af kopier af den 60 sider lange pamflet med uddrag af *EIR's* specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, og som også indeholdt et specialtillæg for lejligheden, af Lyndon LaRouches Fire Love.

Efter Zepp-LaRouches præsentation i går kom flere konferencedeltagere op til LaRouche-repræsentanter for at bede om kopier af hendes tale, gav udtryk for stærk interesse for de spørgsmål, hun har rejst, og bad om opfølgingsmøder, osv. En længere præsentation, der ligeledes blev givet i går af Luis Vasquez Medina, *EIR's* hovedrepræsentant i Peru og mangeårig leder af LaRouche-bevægelsen, fokuserede på de programatiske detaljer omkring de forskellige jernbane- og integrationsprojekter, der skal opkoble hele kontinentet til Verdenslandbroen, såvel som også de historiske rødder til denne fremgangsmåde i Hamiltons tradition, som går tilbage til det netværk fra det 19. århundrede i USA og Peru, der samarbejdede om netop sådanne projekter. En tredje præsentation af en LaRouche-repræsentant blev programsat til aftenen den 18. nov., af *EIR's* David Ramonet, hvor emnet

bliver Vernadskij, infrastruktur og biosfæren.

(Vi anbefaler læsning af EIR-artiklen: »The World Land Bridge: Rediscovering The Americas«, af Dennis Small, september, 2014, http://larouchepub.com/eiw/public/2014/eirv41n36-20140912/04-12_4136.pdf)

Foto: Peru Rail; strækningen, der kører til den arkæologiske by Macchu Picchu.

Første afrikanske Silkevejs-Bank skabt

18. nov., 2016 – En aftale om den første, udenlandske, kommercielle bank, etableret under Kinas Ét bælte, én vej-initiativ (OBOR), blev underskrevet i Djibouti den 16. nov. Aftalen om samarbejde om den Internationale Silkevejs-Bank (SRIB) blev underskrevet af Djiboutis finansminister og repræsentanter fra det kinesiske handels- og IT-firma IZP Group og det statsejede China Merchants Group, og kommer efter den første aftale om foretagendet i Beijing i juli måned.

Denne aftale er den første, der bekræfter fordelingen af kapital internt i banken og den første afrikanske bank, som en kinesisk virksomhed har fået licens til. Djiboutis Finansministerium og IZP Group tager hhv. 25 %, mens Silkevejs e-købmænd – et fælles foretagende mellem China Merchant Group og IZP – vil få 20 % 's kontrol.

Præsidenten for SRIB og finansminister for Djibouti, Ilyas Moussa Dawaleh, sagde, at SRIB vil yde favorable finansprodukter [sic] og tjenesteydelser til foretagender i Djibouti og i udlandet, især dem i Kina, og tilføjede, at han

håber at »gøre banken til den største bank for udstedelse af kort i Østafrika i løbet af fem år«.

Trump og Putin kan, og må, knuse terrorisme i Syrien – og globalt

Leder fra LaRouchePAC, 16. november, 2016 – I kølvandet på Trumps produktive diskussioner over telefon med Vladimir Putin og Xi Jinping i denne uge, og den politiske bortgang af Obamas (og Hillarys) krigsplaner, er der intet til hinder for, at disse tre, store nationer kan samarbejde om at knuse den britisk/saudisk-sponsorerede terrormaskine internationalt, med begyndelse i ISIS og al-Nusra i Syrien. »Der er ingen anden måde at gøre det på«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Putin står i centrum for dette. Enhver hæmning af dette må forhindres.«

Den amerikanske befolkning er hastigt i færd med at indse, at det lange mareridt med økonomisk forfald, epidemien med narkotika og selvmord, evindelige krige og den ærefrygtindgydende trussel om atomkrig, endelig kunne være forbi. Otte år med Bush og Obama er ved at være slut. Det er stadig uklart, om Donald Trump vil lægge sin populisme til side til fordel for at gennemføre Glas-Steagall og knuse Wall Streets magt over USA's regering og økonomi – som han har lovet, han ville gøre. Det vil afhænge af, om det amerikanske folk mobiliserer sig selv til støtte for en løsning – og ikke blot en afvisning af de seneste otte års ondskab. Denne løsning ligger nu foran dem, i form af **LaRouches Fire Love**: Glass-Steagall; en genindførelse af nationalbankvirksomhed; en afslutning af monetarisme til fordel for et kreditsystem i

Hamiltons tradition, til finansiering af infrastruktur inden for landbrug og industri, uddannelse og sundhedssektoren; og en genindførelse af videnskabelig udvikling, begyndende med et genoplivet NASA-rumprogram og stærkt udvidet forskning inden for fusionskraft.

I dag ankom hold af aktivister fra New York, Baltimore og Virginia til Kongressen med krav om ikke at vente til Trumps indsættelse, men derimod handle i denne 'lame duck'-overgangsperiode for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love. Det Demokratiske Parti er i oprør efter de tæsk, de fik i valgene til præsidentskabet og Kongressen, men meldinger fra LaRouche-aktivister i hele landet lyder på, at mange demokrater langt om længe ser den kendsgerning i øjnene, at Obama og Hillary Clinton havde tilsluttet sig de republikanske neokonservative, der ikke tjener den amerikanske befolkning, men Wall Street og krigsmaskinen. Trumps afvisning af både Obama og de republikanske neokonservative, med samt deres krigsplaner, under sin kampagne, skabte et tilflugtssted for demokrater, der så ondskaen med Obamas drabsmaskine.

De neokonservatives »unipolære« verden – med Obamas udtryk, »vi sætter reglerne« – har beviseligt skabt USA's og dets EU-allieredes totale isolation internationalt. I Europa går valgene, efter Brexit, imod EU-diktaturet og for en genopretning af bånd til Rusland, som det ses i Bulgarien og Moldova. Tyrkiets udenrigsminister sagde i dag, at hans land føler en sådan lede over de europæiske ledere, der truer med at smide det ud af NATO eller afslår dets anmodning om optagelse i EU, at de planlægger en folkeafstemning om nationens forhold til EU – en »Tyrkxit«.

Et alternativ viser sig klart. Med sit »Nye Paradigme« centreret omkring politikken for den Nye Silkevej, rejste Xi Jinping i dag til Sydamerika, hvor Ecuador, Peru og Chile vil være vært for statsbesøg, og hvor han også vil deltage i APEC-topmødet i Peru. Ecuadors præsident Correa lovpriste Kinas rolle i at transformere hans lands fysiske økonomi i løbet af

det seneste årti og beskrev det aktuelle besøg som »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«.

✘ Den samme entusiasme for et nyt paradigme ses i hele Afrika og Asien, og i stigende grad også i Øst- og Vesteuropa. Overalt grunder folk på en fremtid, hvor USA ikke længere truer med krige og undergravning gennem »farvede revolutioner«, men som i stedet går med i BRIKS, AIIB og den Nye Silkevej om opbygning af en fremtid for hele menneskeheden. Dette potentiale må realiseres, især i selve USA. Et vindue mod muligheder åbner sig for os, men det kunne være kortvarigt, og med utænkelige konsekvenser, hvis vi mislykkes.

Foto: Gipsmodellen af Frihedsstatuen (Statue of Freedom), bronzestatuen på toppen af Capitols kuppel, står i Capitols Emancipation Hall.

Kinas voksende økonomiske relationer med Peru og Chile varslers om rigdom for Latinamerika

15. nov., 2016 – Idet de citerede en nyhedsrapport i *Xinhua* i dag, rapporterer Sputnik, at kinesiske og peruvianske virksomheder har underskrevet aftaler til en værdi af \$2 mia. inden for landbrug, tekstil, medicin, metaller, mineraler og andre industrier, på sidelinjerne af denne uges APEC Forum, der begyndte den 14. nov. I underskriftsceremonien skal der have deltaget flere end 100 regeringsfolk og folk fra virksomhederne.

Aftalerne er en del af en relation mellem Kina og Peru, der er under udvikling. Kinas præsident Xi Jinping, der vil være i Peru til både et statsbesøg og for samtidig at deltage i APEC-topmødet den 19.-20. nov., før han fortsætter til Chile til et statsbesøg, vil fremme de kinesisk-peruvianske relationer, sagde den kinesiske ambassadør til Peru, Jia Guide.

»Med en investering i Peru på mere end \$14 mia., er Kina ligeledes landets største handelspartner, eksportdestination og kilde til importerede varer«, skrev Jia i en artikel, der blev udgivet i *Peoples Daily* i dag, og han tilføjede, at »flere end 170 kinesiske virksomheder har investeret og udviklet virksomheder på peruviansk jord«. Han tilføjede, at Peru er det eneste latinamerikanske land, der har etableret et omfattende, strategisk partnerskab, så vel som også en omfattende frihandelsaftale, med Kina. Fra Chile sagde udenrigsminister Heraldo Muñoz til *Peoples Daily*, at hans land forventer mere kinesisk investering og bilateralt samarbejde inden for sådanne områder som uddannelse af personel, udvikling af teknologi, rumforskning, fornybar energi og modernisering af landbrug og minedrift, blandt andre områder. Han sagde også, at Chile ser frem til, at kinesiske selskaber deltager i byggeriet af den bi-nationale Agua Negra-tunnel, også kendt som »de to oceaners tunnel«, der vil forbinde Chile med det nordlige Argentina og derfra videre frem til Atlanterhavet.

I et interview i dag med Kinas CCTV, hvor han blev spurgt om Kinas initiativ for Bæltet-og-Vejen (OBOR), understregede den chilenske ambassadør til Kina, Jorge Heine, at Latinamerika må blive en del af dette kinesiske initiativ for »yderligere at forbinde landene i det globale Syden indbyrdes« – den sydlige halvkugle. At bygge bi-oceaniske korridorer er én måde at styrke denne indbyrdes forbundenhed, sagde han.

Nej, det var ikke FBI's værk: Dette er et globalt paradigmeskift

Leder fra LaRouchePAC, 15. november, 2016 – I kølvandet på diskussionerne om fundamentalt nye amerikansk-russiske og amerikansk-kinesiske relationer mellem valgte præsident Donald Trump og den russiske og kinesiske præsident, hhv., vil vi, på Asia-Pacific Economic Conference (APEC) i Peru i denne uge, muligvis få en erstatning for Obamas fejlslagne TPP »handelsaftale« at se, og i stedet få en ny handelsaftale, der er initieret af Kina, med 19 andre lande, inkl. Trumps USA. Den støtte opbygning af et nyt, økonomisk paradigme omkring den Nye Silkevejs store, »win-win« infrastrukturprojekter, vil tage endnu et stort skridt fremad. Dette er, hvad USA må tilslutte sig, med en ny, statslig kreditinstitution, og med en ny Glass/Steagall-lov, der vil nedkæmpe Wall Street.

Helga Zepp-LaRouche, som vil tale for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomers nationale konference aftenen før APEC-konferencen, sendte dette budskab til aktivister fra New York State, der har kurs mod Washington, D.C., for at kræve Glass-Steagall:

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forloren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trump's valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil.

Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af **LaRouches Fire Love**, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

*Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«*

Foto: USA's Capitol-bygning efter den første, omfattende restaurering i mere end et halvt århundrede. (Foto: US Capitol Flickr)

**Efter Trumps valgsejr:
Tyskland må nu gribe
initiativet
for Den nye Silkevej!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 14.
november 2016:**

**Efter Trumps valg: Skab en
USA-Rusland alliance,
gennemfør Glass/Steagall-
bankopdeling**

Med formand Tom Gillesberg

Vi må sætte dagsordenen!

USA må gå med i den Nye Silkevej.

LaRouchePAC Internationale

Webcast, 11. nov., 2016;

Leder

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; ... Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

*Studievært, Matthew Ogden: Jeg håber, alle har haft mulighed for at se **specialudsendelsen efter valget**, som vi udlagde på denne webside onsdag; med direkte udtalelser fra både Lyndon og Helga LaRouche. Vi har haft mulighed for at tale med hr. LaRouche flere gange siden, inkl. for blot en time siden; og hr. LaRouche fastslår fortsat den pointe, at dette er en højst uafgjort situation; meget udefineret. Vi har endnu ikke fået de fulde fakta om, hvad implikationerne af den tiltrædende administration vil blive, men to punkter står klart. Og jeg tror, at folk meget klart har set, at dette har været en total afvisning af hele Obama-Clinton-Wall Street-apparatet, der havde overtaget det Demokratiske Parti; men også, på samme tid, det Republikanske Partis Bush-Cheney-apparat. Begge partier er nu ophørt med at eksistere i deres tidligere form,*

og vi befinder os i en situation internt i USA, der ikke har fortilfælde.

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; og dette punkt burde stå klart med de foregående år, der har ført frem til i dag, inklusive med Kesha Rogers' succesfulde kampagner med stor indvirkning, hvor hun har stillet op til valg til offentligt embede. Men vi har på dagsordenen sat: Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

Jeg vil gerne oplæse et kort uddrag af lederartiklen, der blev udlagt på LPAC's webside i dag, for jeg mener, at det meget klart definerer, hvad hr. LaRouches aktuelle analyse af denne situation er. Derfra går vi over til diskussionen. Overskriften lyder: **»Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring«**. Den indledes med følgende erklæring:

»Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Barack Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge

Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.»

Det fortsætter således:

»Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten.»

Dette vil vi gå meget mere i dybden med i udsendelsens løb, men denne udtalelse fortsætter med at citere nogle udtalelser af Sergej Glazjev, præsident Putins førende rådgiver; og af Chas Freeman, fremragende topdiplomat i USA's diplomati; og på anden vis, og som nu fastslår den meget klare og korrekte pointe, at tiden nu er inde til at indse, at verden er på vej ind i et totalt nyt paradigme. Og ud over blot en detente mellem USA og Rusland, hvilket er en potentiel meget positiv udvikling, så må USA også gengælde tilbuddene fra Kina om at gå med i dette program med den Nye Silkevej, det Nye Paradigme; med at gå med i AIIB og på en meget konkret og afgørende måde gå med i den Nye Silkevej.

Vi kan meget klart definere, at hr. LaRouche er den førende statsmand på scenen i USA lige nu. De Fire nye Love, som vi gentagende har understreget i løbet af de seneste mange måneder før dette valg, er fortsat øverste punkt på dagsordenen. Denne dagsorden begynder selvfølgelig med Glass-Steagall, men programmet er i sin helhed en renæssance for USA, i traditionen efter Hamilton.

☒ Under en tidligere diskussion i dag, understregede Helga Zepp-Larouche dette brochure-tillæg, der blev udgivet af LPAC for næsten et år siden – **»The United States joins the New Silk Road«** (Se også **dansk introduktion** ved samme navn). Heri

fremlægges det meget klart, hvordan USA kan tilslutte sig dette nye paradigme.

Jeg vil gerne indlede med et par uddrag af disse udtalelser, som Sergej Glazjev og Chas Freeman er kommet med, og som tydeligt taler om netop denne pointe; men der kan siges meget mere. Dette er fra et interview med Glazjev til Itar-Tass umiddelbart efter præsidentvalget: Artiklen siger:

»Ifølge Glazjev viser de amerikanske valg, at 'det amerikanske folk ikke ønsker krig. For første gang i verdenshistorien har vi chancen for at få en ny økonomisk verdensorden, uden at føre en verdenskrig.'«

En tale, som Chas Freeman holdt i Hawaii nogle få dage før valget, med titlen, »Ét bælte, én vej«, slutter med den pointe, at

»USA må nu indse, at det nye paradigme, defineret af AIIB og den Nye Silkevej og alle de andre initiativer, som Kina har taget, er det nye spil i byen«.

Og Chas Freemans pointe er, at amerikanerne ikke er med i spillet. Tiden er nu inde til, at amerikanerne går med i dette og indser, at det er i vores egen interesse at gå med i initiativet for Ét bælte, én vej (OBOR). Chas Freeman siger:

»Kinas voksende indflydelse er en meget god grund til at søge at få en plads ved siden af det, både i de nye og gamle råd i den fremvoksende, multipolære verden, snarere end forgæves at søge at ekskludere det. USA må være konstruktivt og hjælpsomt, ikke negativt og kritisk – stadig mindre obstruktivt – i takt med, at alt dette udfolder sig. Amerikanere har meget på spil mht., hvordan Eurasien bliver integreret, og mht., hvordan dets relationer med andre kontinenter og regioner bliver. Tiden er inde til at komme med i spillet«, konkluderer han; »tiden er inde til at deltage i udarbejdelsen af ordenen efter Pax Americana. Tiden er inde til at bruge Kinas initiativ til amerikansk fordel.«

Jeg kunne sige mere endnu, men jeg vil blot fastslå den
pointe, at tiden nu er inde til at anerkende det fulde
ansvar af det intellektuelle lederskab, som LaRouchePAC har
defineret og fortsat leverer. Og, med de **Fire Nye Økonomiske
Love**, med implikationerne af **Alexander Hamiltons økonomiske
rapporter**, der oprindeligt definerede og skabte USA, og med
anerkendelse af, hvad klokken er slået; og med skiftet til en
totalt ny, international, økonomisk og strategisk orden, er
det vores ansvar at mobilisere USA og bringe det ind i denne
nye orden.

*(Herefter følger aftenens diskussion; se video/engelsk
udskrift.)*

WE MUST SET THE AGENDA!

THE UNITED STATES MUST JOIN THE NEW SILK ROAD.

International Webcast, Nov. 11, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's November 11, 2016.

Happy

Veterans' Day! My name is Matthew Ogden, and I would like to
welcome you to our regular weekly Friday evening broadcast
here

from larouchepac.com. I'm joined in the studio today by Ben
Deniston, my colleague, as well as Kesha Rogers, member of the
LaRouche PAC Policy Committee and former candidate for Federal
office – United States Congress and US Senate – joining us
from

Houston, Texas; and Michael Steger, joining us from San
Francisco, California, also a leading member of the LaRouche
PAC

Policy Committee.

I hope everybody had a chance to see the post-election
broadcast special that we posted on this website on Wednesday;
which included some direct video statements from both Lyndon

and

Helga LaRouche. We've had a chance to speak with Mr. LaRouche several times since then, including just about an hour ago; and

Mr. LaRouche continues to make the point that this is a highly inconclusive situation; very undefined. We have yet to get the

full facts on what the implications of the incoming administration will be, but two points are very clear. And I think as people have observed very clearly, this has been a total

repudiation of the entire Obama-Clinton-Wall Street apparatus that had taken over the Democratic Party; but also, at the same

time, the Bush-Cheney Republican Party apparatus. Both parties

have now ceased to exist in their previous form, and we are in an

unprecedented situation inside the United States. The other point which is very clear is that the LaRouche Political Action

Committee has set the agenda; and this point should have been clear for years leading into this, including from Kesha Rogers'

successful, highly impactful campaigns for Federal office.

But

we've put on the agenda: Glass-Steagall; the immediate necessity

to shut down Wall Street; and the fact that the American people

were not willing to accept the Obama-Clinton agenda to bring the

United States into World War III with a confrontation with Russia. But we must continue to do so, and we must continue to

set this agenda. There can be no alternative, no replacement for

a continued mobilization and a continued clarity of leadership coming from the LaRouche Political Action Committee and our allies.

Now, I would like to read a short portion of the lead item

which was posted on the LaRouche PAC website today, because I think it very clearly defines what Mr. LaRouche's current analysis of this situation is. And then we can open up the discussion from there. But the title is, "Trump Victory Is Only

a Reprieve from War Danger Unless a Much More Fundamental Change

Can Be Enacted". It begins by stating the following:

"The election of Donald Trump and the defeat of both Hillary

Clinton and Barack Obama has provided a short reprieve in a drive

for World War III against Russia, so long as Obama is prevented

from taking some kind of insane action in his remaining lame duck

weeks in office. The fact that an immediate danger of nuclear war

is off the table for the time being is important; but it does not

address the other grave crises that the world is facing.

"The trans-Atlantic financial system is still on the edge of

total disintegration, and unless that problem is immediately addressed, the conditions will soon re-emerge for global war.

To

solve that imminent crisis, the US Congress must immediately pass

the pending legislation in both Houses, to reinstate the original

Glass-Steagall Act of 1933, breaking up the too-big-to-fail banks

into totally separated commercial and investment banks. This must be the first order of business when Congress returns to Washington early next week."

This continues by saying: "Well beyond that urgently required action, other measures must be taken to forge a new kind of relations among the leading nations of the planet." This is something we will elaborate much more during the course of this broadcast, but this statement goes on to cite some statements that were made by Sergei Glazyev, a leading advisor of President Putin; Chas Freeman, a top and very distinguished diplomat in the United States diplomatic community; and otherwise, that make the very clear and correct point that now is the time to realize that the world is moving into an entirely new paradigm. And beyond just a détente between the United States and Russia, which is a potentially very positive development, the United States must also reciprocate the offers from China to enter into this New Silk Road, New Paradigm program; entering into the AIIB, joining the New Silk Road in a very concrete and definitive way.

Now, what can be very clearly defined, is that Mr. LaRouche is the leading statesman on the scene right now in the United States. The Four New Laws that we have been repeatedly emphasizing over the course of the recent several months leading into this election, continue to be the number one agenda item. Of course, that begins with Glass-Steagall, but the entirety of

the program is a Hamiltonian renaissance for the United States.

Now, during a discussion we had earlier today, Helga Zepp-LaRouche emphasized this supplementary pamphlet which was issued by the LaRouche Political Action Committee almost a year ago – "The United States Must Join the New Silk Road; a Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance". And this very concretely lays out how the United States can join this New Paradigm.

Now, I'd like to just begin with a few excerpts from these statements that were made by Sergei Glazyev and Chas Freeman, which I think clearly get to this point; but I think a lot more can be said. This is an interview with Sergei Glazyev from {Itar Tass} in the aftermath of the Presidential elections: "According to Glazyev," this article says, "the result of the US elections show that 'The American people don't want war. For the first time in the world's history, there is a chance to a new global economic order without waging a world war.'"

And then Chas Freeman, in a speech called "One Belt, One Road" which was delivered in Hawaii a few days before the election, end with the point that "The United States must now realize that the new paradigm defined by the AIIB and the New Silk Road, and all of the other initiatives that have been taken by China, is the new game in town." And Chas Freeman's point is that Americans are not in the game. Now's the time for us to enter into this and to realize that it's in our interest to

join

the One Belt, One Road initiative. Chas Freeman says, "China's

growing influence is very good reason to seek a seat alongside it, both in the new and old councils of the emerging multi-polar

world, rather than continuing to futilely try to exclude it. The

United States needs to be constructive and helpful, not negative

and critical – still less obstructive – as all this unfolds.

Americans have a big stake in how Eurasia integrates, and in what

its relationships with other continents and regions become.

Time

to get in the game," he concludes; "time to participate in crafting the post-Pax Americana order. Time to leverage China's

initiative to American advantage."

And I could go on, but I want to just make the point that

now is the time to recognize the full responsibility of the intellectual leadership that LaRouche PAC has defined and continues to deliver. And taking the Four New Economic Laws, taking the implications of Alexander Hamilton's economic reports,

which defined and created the United States in the first place,

and recognizing what time it is; with the shift to an entirely new international economic and strategic order, it's our responsibility to mobilize and bring the United States into that

new order.

So, I'll just leave it at that; and I think we can explore

some of the implications of this in discussion with Kesha and Michael.

KESHA ROGERS: OK, I will start in response by saying that what has to be recognized is that the fight has never been a matter of party politics, one party over the other; because as President George Washington said, "Party politics is the bane of our nation's existence." What we saw during my campaigns for US Congress, was very instrumental in that; because the people I was able to pull together were people from all different types of backgrounds. It was a question not of just what party you belonged to, or what your race was, or any of that; but this question of what do we want to see for our nation and for the future of our nation? Reviving the vision and the ideas of President John F Kennedy, President Franklin Roosevelt; people of all different types of backgrounds – as has been stated – came together around Glass-Steagall to defy Wall Street, and they continue to do so. The Republican Party, the Democratic Party, and so forth. So, I think it's important to note that what we have identified is a question of the direction that mankind has to take; that the people of this nation have come together on a few accounts that have been completely against what the establishment had thought would happen. During my campaigns, the victories around the two nominations despite the fact that the party establishment did everything in their power to create a divide against the truth that myself, Mr. LaRouche, and our slate were saying; that Obama represented a threat to this nation. The cancelling of the NASA Constellation program, the continued policies for backing Wall Street against the interests of the population. The second time that we saw the population come

together in a real way – as has been said on a number of occasions here – is the JASTA vote. The JASTA vote was not a

–
Justice Against Sponsors of Terrorism Act – was not a Republican

or a Democratic issue; so I think we are now eliminating the party system. This has been a big part of what I have been advocating, what Mr. LaRouche has been advocating is that we have

to have a new conception of mankind brought forward. I think it's been very clearly stated in the discussions that we've had

with him, that are really continuing and hopefully we can get that developed in this discussion today. The idea that this is

not just a US issue; now we're talking about how do we improve and develop new conceptions of international relations. New conceptions of relations among human beings.

Just a couple of things I want to start off with to develop

that. First of all, just in the discussion we had with Mr. LaRouche yesterday, in response to the election and where we must

go from here, he said we will get a unity among human beings as

human beings. The US and Russia can work together as human beings; and we are looking at mankind in a universal way. We are

going to learn how to apply our minds. People have to see the meaning of their existence in a way that most people have not. If we're really going to conceptualize that idea, I think what we're going to discuss here today is: 1. The concrete policies

that are needed to bring together the type of collaboration as we're seeing develop from the development of the BRICS nations

–
Brazil, Russia, India, China, South Africa – and their

cooperation. The development of the AIIB, and the offer of cooperation through the Silk Road, by President Xi Jinping to the

United States. People probably remember that Obama rejected it.

Now, the mission is, we have to reverse the rejection. We have

to work with Russia; we have to take up China's offer. But we have to take it up in a bigger way than just around treaty agreements or working together on international cooperation of projects. Those things will be essential, but the essential is

going to be the development of a new, unified, international mission of a new direction for mankind in space collaboration. I

want to develop that a little bit more, but I will stop right there, because I think we need to pull a few more things together

to come back to that point.

MICHAEL STEGER: The underlying ability for the LaRouche

organization and LaRouche PAC to operate as a leading force on the planet has been something that eludes most people. It's not

something that's in the predicates of the policies we've been fighting for directly; there's something philosophically more profound. It does stand out, the fact that this election, where

vote came from, what people voted for – whether it be in the Democratic primary, where we saw Glass-Steagall both by Martin O'Malley and Bernie Sanders, and again even by Trump at the end

of the general election campaign; where Glass-Steagall came up again. {We} were the leading factor and force of a political fight, won in the opposition of Bush and Cheney and the clear tyranny that they represented, but even more distinctly,

because

of the nature of Obama in this last years—which is important just to take a few seconds, not long, but just to recognize: the

Republican Party for the last eight years worked with Obama. There was no real opposition to it. That's why the Republican Party is really in as much of a shambles as the Democratic Party is.

The Party system, as Kesha said, is gone, because there was no legitimate opposition to Obama, except for what we did. And it started on the Obamacare question. We led the fight entirely. We defined it as a Nazi program, while the Republican Party was likely going to adopt it and support it, the same way Mitt Romney had pushed in Massachusetts. It was generally a kind of Heritage Foundation, right-wing, healthcare reform. We recognized it to be, underlying, a fascist program of population reduction, and we've been relentless with Obama, unrelenting, on the question that this Presidency was a failure and a very danger to mankind.

But then you had Lyn's intervention following the invasion of Libya, and the killing of Muammar Gaddafi, and Lyn's precise insight that this represented a very accelerated drive for nuclear war. There was immediate resonance, immediate response from the leadership in Russia. Like Dmitry Medvedev, [then President, now Prime Minister]. And we saw an increasing level of recognition, somewhat slowly, but from key figures, who began to identify the fact that Lyn was absolutely right. And that

again

became a center of the discussion of the U.S. Presidential election over the last few months.

So, you have the immediate collapse of the financial system

– which is there, we're on the precipice, this has been in the financial media now practically for a year, going back to last December, when the financial markets collapsed then. There's a very, very imminent breakdown of the trans-Atlantic financial system. It's an underlying bankruptcy, a deep bankruptcy. Then you also have the immediate drive for war. Both of those issues

have now been on the table. That's what the American people voted

for. It was a mandate for the LaRouche policy. And for the very

reason that the political establishment in this country compromised on Lyn, going back to the 1980s, shut down his efforts for space exploration, for collaboration among nations,

and instead put an FBI attack on him and our organization, they

got this kind of revolt. Had they adopted Lyn's policies then, you wouldn't see neither the breakdown of our economy and our society, the threat of nuclear war, or the collapse of a revolutionary type situation in the United States.

The only way to really address this problem is to address it

quickly. We are talking about a timeframe where if the new Administration coming in does not fulfill what the LaRouche PAC

has defined as the "New Presidency," then it will fail, and fail

quickly. There is a quality of crisis in the country, and so there is a level of urgency that Mr. LaRouche expressed today in

our discussions. We need to get a handle on this. The policy

orientation needs to be very clear. And it needs to be a comprehensive program. You can't just implement Glass-Steagall, though that's exactly where you have to start. You've got to go with the full Hamilton perspective. You've got to look at a full development of the country. And you can't go with this Wall Street garbage. It's not going to function.

A point that Kesha really made an emphasis of, and that Lyn emphasized on Wednesday following this election, stands out, because there is clearly – as Matt, you read from the Chas Freeman quote – at the highest institutional level of recognition, that this New Silk Road orientation is in depth; it is not weak; it is not superficial. As someone from the Chinese Consulate in San Francisco recently said, "This is not on paper. This is on the ground. This is a real project. This is not the TPP." The question though, is how is this approached? The approach of the political establishment may be best indicated by Henry Kissinger and these types: is to approach it from the Hobbesian view – an animalistic view of man, where you're looking for advantages. How do we take advantage of this? How do we work with this? China is looking to their advantage. How do we look to our advantage?

It doesn't mean that one disregards one's own benefit. But the emphasis that Lyn made, and I think what Kesha was developing, is that you have to look at the universal nature of mankind. You have to look at what policies, what approach

towards

the relationship among nations is of benefit to mankind as a whole, or as Helga said on Wednesday in a discussion, what used

to be referenced as the "common aims of mankind." That has to be

then the basis, the philosophical basis for a scientific foundation, for a new relationship among nations. And that really

then defines how this can be very much a new paradigm or a new era for mankind. Not only is an immediate action required, but the potential of action is perhaps greater than it's ever been.

OGDEN: Just to continue to emphasize the point that you, Kesha,

brought up, the first indications, I think very clearly, of what

hit with full force with this election, was what you were able to

generate around your campaigns for federal office.

BEN DENISTON: Over and over again.

OGDEN: Three times in a row. Twice the Democratic nominee

for Congress, and then you forced the Senate campaign into a run-off, in Texas, on precisely this LaRouche PAC program. Every

time that people say, "Oh, we are so surprised, we are so shocked, none of the polls saw this coming," whether it was in this general election campaign for President, whether it was in

the Brexit vote – every time somebody tells you that, you say, "No, that's actually not true."

DENISTON: Most people probably know, but it's worth emphasizing: Kesha led with "Impeach Obama." You had a

Democrat

leading the Democratic ticket on impeaching Obama, and that was what shocked. It was national news. It's kind of amazing that the Democrats are so far behind, so much in this crazy bubble, that they can't see where the ferment is in the population. Just to add that in there.

OGDEN: Absolutely!

DENISTON: It shocked the country, it shocked the world.

There was international recognition when Kesha won [the Democratic Party primaries for U.S. House in 2010 and again in 2012; and came in second in a field of five candidates for U.S.

Senate in 2013, but lost in the run-off]. These guys are now years and years behind the ball on this thing.

OGDEN: The other element of your campaigns, Kesha, was a clear vision for the country. This is an element of inspiration that a population which was, yes, legitimately angry and enraged against the policies of the last not 8 years, but the last 15, 16 years of both the Obama and Bush administrations, and had been ground into the dust and left behind, and were literally suffering from an increase in mortality, and so forth, as we've spoken about.

It was not only a rage factor, in terms of that, but it was also, and it continues to be – and this must be recognized – a deep desire for purpose, for meaning, for inspiration, and for

a
vision of what the future actually can be. And, Michael, as
you
were saying, it's a philosophical question: What is the
meaning
of mankind? What is this really all about? Why am I
struggling,
day in and day out? What's the meaning behind "what it means
to
be human?"

And so, the Number One point of emphasis in your
campaigns,
Kesha, and the Number One point of emphasis continues to be,
what
is the role that mankind is going to play over the next 100
years
in this solar system and in the universe? It was clear when
John
F. Kennedy committed the United States to having a man on the
Moon before the end of the 1960s, that this was the defining
moment in the entire generation at that point. The United
States
rose to the challenge because it was a truthful challenge.

We applied the Hamiltonian principles to make that
happen.

You stood up and you said "We're going back to space. China is
doing it." In the years since your campaigns, Kesha, China has
achieved unbelievable feats. There will be a robotic lander on
the far side of the Moon. If we put this on the agenda, and we
say, "We are no longer going to succumb to the backwards
agenda.

We're going to join hands, not only on the New Silk Road here
on

Earth, but we're going to join hands with China to go back to
the

Moon. We're going to go to Mars. We are going in a way which
affirms the true, creative nature of the human species. We're

going into space." That's the other element of this.

ROGERS: Yeah, that was already defined by Krafft Ehrlicke. It was defined by Lyndon LaRouche. It was exemplified, as has already been stated, in a conception of mankind and the relationships among human beings, that most people, through the degenerate culture that we have been immersed in, has yet to actually, truly experience. It's not just a question of "Well, I like this policy of going to the Moon," or "Yes, we should do that," or "Kennedy's idea of going to the Moon was for economic profits or to put feet on the Moon and then it was going to be over." We were talking about policy for a 50-year-plus plan, or should we say, a generational.

Right now, the problem is that we have lost the conception of acting for the next generations. Most people say, especially with space policy, "Well, we'll see what this next President's going to do, but then after that we have to follow whatever the next President wants to do, and it's just going to be an up-and-down cycle. Maybe we'll have a good one who wants a good policy, and maybe we'll have a bad one." But that's not how the process works. As I said, this is a question of international relations, but also, as Krafft Ehrlicke said, the question of development of space, and what that represents for understanding our relationships right here on Earth is a Universal, an Extraterritorial Imperative.

I think these conceptions are not just things that are

to be
thrown around, but they really have to be conceptualized,
understood, and mastered, just as Lyn's emphasis and very
important call, that the only thing that can save the United
States right now, and for that matter save the entire world
against this economic collapse, is the return to those
Hamiltonian principles – the recognition that we have to
restore
an understanding of what Hamilton was developing in his four
reports: "Report on Public Credit;" "Report on a National
Bank;"
"Report on the Subject of Manufactures;" and "On the
Constitutionality of the Bank of the United States."

We've done a number of very thorough presentations on
those
points, because that's not just something of the past, or just
"policy issues," but it is the necessary direction that has to
be
re-established right now: how are we going to build up our
capabilities on this planet to provide for the needs of every
single human being? We're talking about development around
food,
most importantly around fusion resources—LaRouche's Fourth
Law.
We have to have a science-driver fusion program. This is the
key
aspect of China's policy for their Moon mission, and their
space
program – the mining of Helium-3, the development of the far
side of the Moon.

This is the policy that the United States has gone far
away
from. We just have to just put the United States back on
course
again, and that the course of action has been clearly stated
by
the direction that China's taking with their space program.

It's interesting to note: that was the direction we were going in, or slated to go in, with the development of the Moon, under not just President John F. Kennedy, but this was the policy that was being put forth prior to President Obama cancelling it.

OGDEN: I want to pick up on what you said, Michael. What the LaRouche Movement – both in the United States, but also internationally – has clearly been at the forefront of for decades, is the agenda. The intelligentsia of the planet has concentrated itself, at key moments of history, around what the conceptions for the future must be that have been laid forward by the LaRouche Movement. I just want to bring up one point which was contained in this report. This is the transcript of an international conference that took place in June of this year. Coincidentally, it was literally the day after the Brexit vote occurred; which had the entire trans-Atlantic expert establishment on their heels. Nobody supposedly saw this coming. But the keynote speaker at this event was Helga Zepp-LaRouche; one of the other keynote speakers was Ambassador Chas Freeman. At that point, the point of the One Belt, One Road policy, the New Silk Road policy was put clearly on the agenda. The other major agenda item of this conference was the necessity to work with Russia to resolve and rebuild the situation inside Syria. This conference was called in order to discuss the contents of this massive special report, which was published by {Executive Intelligence Review}. This is "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge"; and with the publication of this, the entire nitty-gritty aspect of what this New Paradigm really means on the

ground – not on paper, as you said, Michael – was put into writing.

At that point, Helga Zepp-LaRouche called for the publication of a supplementary pamphlet which would concretely elaborate exactly how the United States would join that New Silk Road. And with all of the discussion now in the last few days of infrastructure and big projects and how to create millions of new jobs inside the United States, this is clearly the number one item of relevance. Now, we're going to play a short excerpt from a video which was put out by LaRouche PAC about two months ago. The full video is called "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", but this short excerpt from the concluding portion of that video elaborates exactly how the United States could work with China and work with these Eurasian countries to build itself into this New Silk Road. So, I'd like to play that excerpt for you right now.

"As part of the trans-Atlantic, the United States is also associated with a high standard of living. However, the Wall Street-dominated, post-World War II paradigm has taken its toll on the US economy and its people. Scrapping its agro-industrial sector for financial and services industries, with the promise that it would make for a more competitive economy, high-earning skilled work was out-sourced to cheaper markets abroad which

provide a living wage for their workers. This flawed version of globalization lowered the productivity of the Americas as a whole, increased the rate of poverty throughout the hemisphere, and invited billions of dollars of illicit money flows from the global drug trade, which to this day represent a significant portion of the cash on hand in the Western banking sector.

"However, even after the 2007-2008 crisis, when the bankruptcy of the trans-Atlantic financial system could no longer be covered up and needed an emergency bail-out –

"|'This is not just about Lehman Brothers; these problems are not limited to Wall Street or even Main Street. This is a crisis for the global economy.'

"– no serious structural reforms have been made to the Western financial establishment; putting the West and the rest of the world at risk of an even greater crisis.

"No wonder that in recent years, China, Russia, and other emerging economies have begun to create new international financial institutions, based on a concept of 'win-win' relations among nations and created to facilitate economic development and trade for all participants instead of preserving the hegemony of some. Instead of the exclusivity of US trade agreements like the Trans-Pacific Partnership, China has extended an invitation to the US and the rest of the Americas to join them in establishing a new era of global economic development.

"I state this very clearly to President Obama that

China

will be firmly committed to the path of peaceful development;
and

China will be firm in deepening reform and opening up the
country

...|'

"But can the US envision a world where it is no longer
the
sole superpower; and instead shares that responsibility with
other nations?

"'|..|.and will work hard to push forward the noble
cause of
peace and development for all mankind.' [Chinese President Xi
Jinping]

"The potential for US participation in the New Silk
Road

program is immense. One key project in EIR's New Silk Road
report is finally connecting the Eurasian continent with North
America at the Bering Strait. A Bering Strait provides the
needed symmetry to make the One Belt, One Road strategy a
global

one; and would transform the two continents the same way the
ancient Silk Road opened up Europe to Asia.

"Imagine boarding a magnetically-levitated train in
downtown

Paris or Berlin, travelling 250 miles per hour across the
steppes

of Siberia, through a tunnel below the Bering Strait, emerging
on

the other side in Alaska on your way to Manhattan. Layered
with

a freight and passenger rail line running north-south from
Alaska

to the lower 48 states from Eurasia, is the construction of
the

long-awaited North American Water and Power Alliance [NAWAPA];
an

Apollo-era continental water management system that takes freshwater run-off from Alaska and Canada, and diverts it southward for use in the arid southwest United States.

"And while the average American will tell you these projects are impossible, the average Chinese today is building them. In the last decade, China – comparable in size to the United States – constructed over 11,000 miles of high-speed rail; and seeks to triple that number by 2020. Similarly, China's Three Gorges Dam and South Water North projects are some of the greatest water infrastructure projects ever undertaken. In the new 'win-win' paradigm, big infrastructure investment is the new normal everywhere."

That video is available on the LaRouche PAC YouTube channel and the LaRouche PAC website. But I'd like to ask Ben to just follow that up.

BEN DENISTON: Off of the discussions that Matt referenced with Lyndon and Helga LaRouche in the last couple of days, we wanted to redirect people's attention to this supplementary pamphlet. Obviously the full report is a little bit hefty for your average American, we did want to produce this shorter, condensed kind of organizing report to really grip people and give people a sense of what it means for the United States to join this New Silk Road program, this New Paradigm. We want to make sure people know

—
we can bring up on the screen share here — that this full report is also available on our website. If you go under "our policies", "US Joins the New Silk Road" it's available right there; and the entirety of the report is available here. As Matthew said, this was published almost one year ago, so maybe some of the introduction might be a little bit dated to the context of the time when we put this out; but the substance, the content, is still very relevant, very crucial, and integrates together with the more recent focus Mr. LaRouche has put on his Four Laws program.

But just to give people a very quick overview of the report, we can see here in the table of contents, it's broken into a series of chapters following the introduction. The first chapter really provides somewhat of a sketch, but a real presentation of what can be done in the United States in the context of joining this New Paradigm. So, passing Glass-Steagall; engaging in an international credit/finance system to facilitate growth, development. What does that mean? Well, as was referenced in the video, one of the mega-projects that's been on the table for a century now quite frankly, if not longer, is this Bering Strait connection; literally connecting, via high-speed rail, North America into this entire World Land-Bridge perspective. So, that's been long recognized as a keystone project. That can come together with — as was also discussed in the video — high-speed rail across the United States. As Mr. LaRouche, in his work

on

the Eurasian Land-Bridge and World Land-Bridge, had developed, these are more than just rail corridors; this mankind developing

the interior regions of continents. Moving from a coastal dominated civilization to one that actually master the interior

landmass of regions. A lot can be said, but this really goes to

the heart of his science of economics, his insight, his metric of

potential relative population density; how mankind can transform

the so-called "carrying capacity" of a piece of land of society

with this kind of development. So, bringing in high-speed rail

and all the associated infrastructure to make vastly larger regions of the territory of the United States inhabitable and developable. We have huge amounts of unused land waiting to be

developed.

In the development of this report, Helga LaRouche also placed a large emphasis on the development of new cities; new renaissance cities as she called for as part of the whole development program. Bringing rail, water, power to these new regions of the country to develop new, highly-organized cities;

not just urban sprawl, not just endless unorganized development.

But actual cultural city centers organized around a central region, focussed on an educational, artistic focus of society; and you center your activity around that. That's also discussed

in some detail in this report.

This is obviously going to create major spin-off effects in

terms of job requirements; rebuilding US industry. All kinds of connected jobs required to support that kind of activity. So, this talk about creating millions of jobs, this can be done very easily in the context of this New Paradigm system. One thing we fought with in producing this report was actually gripping people with what this means. It's easy to go through the figures – this many miles of rail, this many cities, etc. – but the American people have suffered so long under a lack of this kind of development, that it's important to really grip people and give them a sense that these are not just projects; this is your future. This is a return to the idea that every generation is going to be fundamentally better off than the generation before them. That you live your life with the recognition that your children are going to have a fundamentally better life than you were able to live; and it was because you and your generation contributed to creating that.

It's been recognized – LaRouche PAC may have been the first to point this out – but it's now generally recognized, the current youth generation does not have that. You have the first situation potentially in American history where the younger generation is worse off than their parents' generation. If you want to talk about the death rates, the drug epidemic, all these things, that's the substance of what's driving that process. Not just poverty per se, but poverty in the context of no future;

complete degeneracy of society.

So, returning to this idea that there is to your job, to your employment, to your activity, to your family's activity, to your neighborhood, your city, your town. There's a purpose in investing and creating a new, higher state of living for the nation as a whole; and that's what this really means. That's driving inspiration in China, in nations working with China; in this whole One Belt, One Road program. That's what we can revive and return to in the United States; that's what these infrastructure projects really mean. It's about mankind participating in the truly immortal nature of mankind's creative development.

And what we also address in this report, just to point this out to people directly, is an added integral element of that is a real science driver program. So, we have on the one hand – it's not separated, but together with the idea of joining the New Silk Road, rebuilding the United States on a higher level with new infrastructure, a new standard of living; also engaging in the science driver programs and technology driver programs that push to new frontiers. Fusion power. With fusion power, you can completely transform mankind's capabilities; you can blast mankind up to a higher level of potential existence. Both in making power available, but also completely revolutionizing all kinds of production, industry, technologies; it's a totally new stage for mankind.

This goes directly together with space; the

development of
the Moon, the development of helium-3 resources on the Moon as
a
key fusion fuel. So, bringing mankind really into a level of
a
Solar System species, a Solar System existence; and learning –
we had some discussion with Mr. LaRouche earlier today –
learning what the Solar System is really all about. There are
some of the most basic things we still don't understand about
how
the Solar System works; even how the Moon works. Our
knowledge
is still extremely limited in terms of what mankind is
existing
in here in this Solar System; let alone what the Solar System
is
doing in the galaxy, and how to understand these kinds of
things.
Recognizing that that is kind of the first of the substance of
these kinds of revolutions of mankind's ability to exist. If
we
discover these higher levels of the principles organizing the
fundamental nature of the universe, we can uniquely utilize
that
understanding to transform how we act.

So, it's this intimate connection that Mr. LaRouche, I
believe, is the first to really define scientifically between
fundamental scientific discovery and the crucial role of real
scientific method in that context, and what people call
economic
progress and economic growth. That's the integrated central
picture that we have to present and break through on; and we
have
presented it in a somewhat short but moving and condensed and
illustrated way in this report. So, Helga had specifically
requested that we draw people's attention again to this
important

piece of organizing ammunition that we have; to move people in this time of ferment, in this time of potential, to not sit back

and wait for something to happen, but to take action. Realize this is the future we can create. We've just had an opening created that gives us the potential to act; it's not here yet, but now we have a potential that we have not had for four terms

of the Presidency. So, I think this is critical that we get all

this on the table and move immediately with the recognition that

this is the true mission of mankind.

STEGER: I would just like to say, on the Four Laws, which captured this policy direction, the subtitle is that this is not

an option, but an immediate necessity. And I think it's worth making it clear that these are not policy options from the standpoint of government. These Four Laws and this orientation

that Ben just laid out, is actually a necessary and integral functioning of any competent form of government. Hamilton uniquely understood that at his time; there was resistance from

the slave-based oligarchy at that time which opposed the recognition that the economic power to unleash mankind's advancement, to orient mankind towards this level through manufacturing, through industry, and especially through the scientific process. But that was an integral part of what government required to fulfill its obligation to the well-being

of its population and its posterity. So, these Four Laws are a

necessity not simply because of the economic crisis; they must be

adopted by government as laws. Our government today, to

secure

for the first time as Glazyev said, for the first time, world war

is no longer a danger; and for the first time the United States

will set the leading example of a form of self-government based

on the highest scientific conception of mankind based on these Four Laws; and have the economic power and potential to unleash

that unique characteristic of mankind. These Four Laws are of that quality of significance.

OGDEN: This is the immediate action agenda. And as Lyndon

and Helga LaRouche said earlier, there's a lot that's undefined;

there's very inconclusive facts available right now. But the one

thing that is clear, is that we need a full-scale mobilization from the people who are involved in the activities of LaRouche PAC, to immediately force the Glass-Steagall agenda. Congress is

coming back into session at the very beginning of next week – Monday and Tuesday. They need to be confronted with an absolute

torrent, a flood of calls and activity from around the country to

say "There is nothing else; this is agenda point one." And to pull out all the stops on this entire program. We've emphasized

we have the ability to pull together the entire country on the Four Laws action page; this is action.larouchepac.com/fourlaws.

If you haven't signed up there yet, that's available. There's also a place where you can submit your reports. All of the material that you need is on that website, including the

Alexander Hamilton four reports and Mr. LaRouche's original document, "LaRouche's Four Laws". Then as Ben just showed you, we also have this supplementary page, a digital pamphlet that we produced; "The United States Joins the New Silk Road". This is also available on the LaRouche PAC website.

So, we are in undefined and uncharted territory right now; I think people are recognizing that at the point that the United States, for example in the 1930s, faced similar situations, it was only because of the immediate leadership that Franklin Roosevelt provided with the entire program – this was the initial Glass-Steagall, this was a reorganization of the entire bankrupt financial system, this was immediately getting people back to work – that is the agenda. At that point, it was undefined what was going to happen; it was because Franklin Roosevelt provided the kind of leadership that he did, that prevented what could have been a very dangerous situation from degenerating into that. It's our responsibility to place that onto the agenda now. Nobody else is going to do that. We have a short reprieve, a short window of reprieve from the danger of World War III. You have qualified leadership from around the world tentatively reaching out and saying we are ready for an entirely new paradigm of relations with the United States. Russia, China, other countries around the world. But the United States that they want, is LaRouche's United States.

So, thank you very much for joining us. I'd like to especially thank Michael and Kesha. Kesha, thank you; and I'm sure we will be looking to you for some more in the near future.

And I'd like to thank Ben for joining me here in the studio. Please stay tuned to larouchepac.com. If you haven't

subscribed

to our YouTube channel yet, do so immediately. And subscribe to

our weekly and daily emails as well. Thank you and good night.

**POLITISK ORIENTERING 10.
nov., 2016:**

**Donald Trump! Hvad det
betyder,
og hvad LaRouche-bevægelsen
nu må gøre.**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring

Leder fra LaRouchePAC, 10. november, 2016 – Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Baracks Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig

igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.

Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten. Der er udsigt til en snarlig genoprettelse af de amerikansk-russiske relationer, en mulighed, der blev hilst velkommen af den førende, russiske økonom og rådgiver til Putin, Sergej Glazjev, i et interview torsdag med Itar-Tass. Han advarede ligeledes om, at Obama-administrationens politikker har ødelagt relationen mellem USA og Kina, og at en afspænding mellem Washington og Moskva kan spille en vigtig rolle i at udbedre de skadede amerikansk-kinesiske bånd. Det, der behøves, er en række positivt bekræftende handlinger, der vil være med til at sikre et globalt system for fred og stabilitet. Kinas præsident Xi Jinping tilbød gentagne gange præsident Obama at samarbejde omkring netop disse mål, men Obama afviste alle disse tilbud. Som både ambassadør Chas Freeman (USA's ambassadør til Saudi-Arabien, 1989-1992) og tidligere CIA-direktør (og Donald Trumps nationale sikkerhedsrådgiver) James Woolsey understregede i udtalelser i denne uge, så må USA rette den tragiske bommert, hvor de har afvist tilbuddet om at deltage i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og det overordnede initiativ for Bæltet-og-Vejen (OBOR). Verden må tage en række skridt hen imod et nyt, globalt samarbejdssystem. Lyndon LaRouche understregede torsdag, under drøftelser med medarbejdere, at dette kan gøres, især, hvis nøglenationer kan udvikle samarbejde. Et sådant globalt hovedeftersyn er ikke let, men, med de korrekte rettesnore for at gå fremefter, kan det gøres.

Både Lyndon og Helga LaRouche understregede behovet for at skabe et Nyt Bretton Woods-system, der trækker på succeserne fra den oprindelige aftale fra 1944, som Franklin Roosevelt stod for.

Resultaterne af de amerikanske valg har dæmmet op for den umiddelbare fare for atomkrig, men det ville være en alvorlig fejl at sætte sin lid til, at den nu valgte præsident Donald Trump tager de nødvendige skridt. Der er nøglespillere, der kan bidrage til dette nye, presserende nødvendige arrangement, når man kaster et blik rundt på planeten. Tyskland kan spille en sund rolle. Rusland, under præsident Vladimir Putin, spiller allerede en fremragende rolle, og Kina, under præsident Xi Jinping, udgør en betydelig, positiv kraft.

Et område, der er af vital betydning for ethvert fremvoksende, nyt samarbejdsarrangement, er samarbejde om udforskning af rummet, der inkorporerer alle de afgørende elementer, der mangler i andre bestræbelser, der i øvrigt måtte være betydningsfulde.

Mange af de fremskridt, der er så presserende, vil finde sted på lokalt og regionalt niveau; men alle disse indsatser må være i overensstemmelse med en større, global vision. Hvis det mislykkes at gennemføre disse udfordrende, men afgørende handlinger, vil det føre til en endnu større katastrofe, inklusive, at en fare for atomkrig atter vil vise sig. Dette kræver seriøs tænkning fra et bredt udvalg af ledere fra hele verden.

Foto: Den russiske præsident Putin udtrykker Ruslands hensigt om at genoprette relationer i fuldt omfang med USA, under bemærkninger i sin tale i Kremls Store Palads den 9. november, 2016, efter Trumps valgsejr (Foto: kremlin.ru)

I historisk Skt. Petersborg- møde kortlægger de russiske og kinesiske premierministre en »win-win«-vision for fremtiden

7. nov., 2016 – Under et møde i dag i Skt. Petersborg til det 21. ordinære møde mellem russiske og kinesiske regeringsledere, fremlagde den kinesiske premierminister Li Keqiang og den russiske premierminister Dmitry Medvedev en vision for »win-win«-samarbejde omkring styrkelse af deres strategiske partnerskab, gennem en utrolig række bilaterale samarbejdsaftaler.

Efter indbyrdes, private drøftelser fik de to ledere tilslutning af regeringsministre og -viceministre, så vel som af administrerende direktører for betydningsfulde, russiske selskaber, der underskrev aftaler med kinesiske regeringsfolk. Energi (inklusive atomkraft), handel og investering, videnskab og teknologi, kultur, infrastrukturbyggeri og samarbejdsaftaler omkring sikkerhed/antiterror blev underskrevet.

»Vi har drøftet praktisk talt alle hovedspørgsmål inden for økonomi, investering og socialt samarbejde mellem vore lande«, sagde Medvedev i pressekonferencen, der fulgte efter det bilaterale møde. »Rusland og Kina er forbundet gennem strategisk partnerskab og samarbejde. Vi er virkelig venner. Vi deler et fælles synspunkt på mange globale spørgsmål«, arbejder sammen i mange multilaterale organisationer – FN, G20, BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), »og vi

implementerer store projekter, inklusive at bringe den Eurasiske Økonomiske Union og det Nye Økonomiske Silkevejsbælte ind på linje med hinanden.«

De ordinære møder, der afholdes mellem de to regeringsledere, sagde Medvedev, »er virkelig helt originale, på den måde, at *vi ikke har sådanne mekanismer på plads med noget andet land.* De opfylder den meget vigtige funktion at give konkret substans til vore relationer, og tilbyder os muligheden for at drøfte lovende projekter som en del af vores omfattende partnerskab og strategiske samarbejde.«

I et interview med TASS, udgivet 6. nov., lå Li Keqiangs udtalelser på linje med Medvedevs, hvor han understregede, at Kinas og Ruslands samarbejde i organisationer som APEC (Økonomisk samarbejde mellem asiatiske lande og Stillehavslande), BRIKS og G-20, »er af stor betydning for promoveringen af den globale økonomis vedvarende, økonomiske genrejsning, forbedring af den globale, økonomiske styrelse og opbygning af en innovationsbaseret, dynamisk, gensidigt afhængig og inkluderende, global økonomi«. Som medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, tilføjede han, gør de begge en betydelig indsats for at sikre, at formålene og principperne i FN's charter og »grundlæggende regler for internationale relationer« respekteres, »for at finde politiske løsninger til de presserende internationale og regionale problemer, og for at fremme en mere fair og afbalanceret verdensorden«.

Som tegn på dybden af deres samarbejde, annoncerede den russiske premierminister, at han og Li aftalte at oprette en femte, inter-guvernemantal kommission, der vil tage sig af samarbejde mellem Ruslands Fjernøsten og Kinas nordøstlige regioner. I sine bemærkninger til TASS havde Li understreget betydningen af at gå videre end til regeringsniveauet og udvide samarbejdet til interregionalt niveau. Etableringen af denne nye kommission, sagde Medvedev, »er bevis på rækkevidden af vores praktiske samarbejde. Den globale, økonomiske situation er langt fra at være ligefrem i dag, og dette har

også påvirket vores bilaterale balance. Vi har forberedt en stor pakke af dokumenter, der reflekterer den nuværende tilstand i vores partnerskab og signalerer nye stadier i udviklingen af båndene mellem vore lande inden for handel, økonomi, samfundsmæssige og humanitære spørgsmål«.

Li bekræftede, at samarbejde inden for handel og økonomi mellem de to lande vil blive »omfattende udviklet. Det er nødvendigt at træffe forholdsregler for at genoprette og udvide bilateral handel, og samtidig opmuntre gensidige investeringer og samarbejde om produktion«. Kina, sagde han, byder velkommen investeringer fra »stærke virksomheder fra Rusland ... Det er vigtigt at etablere betydningsfulde strategiske projekters ledende rolle«, og samtidig støtte de små og mellemstore virksomheders deltagelse.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og den russiske premierminister Dmitry Medvedev møder pressen i fællesskab i Skt. Petersborg, Rusland, den 7. nov., 2016.

Kina vil oprette en Central- og Østeuropæisk Fond på €10 mia.

6. nov., 2016 – I kølvandet på sit møde med 16 central- og østeuropæiske (CEE) ledere i Riga, Letland, den 5. nov., annoncerede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at »Kina vil oprette en investeringsfond på €10 mia., der skal administreres af Kinas Kommercielle Bank og skal finansiere projekter inden for sektorerne infrastruktur, hightech-varefremstilling og forbrugsgoder i Central- og Østeuropa«, rapporterer *BRICS Post* i dag. Fondens mål er at rejse €50 mia.

til finansiering af projekter inden for ovennævnte sektorer, iflg. banken.

I sin rapport om begivenheden skrev Reuters: »Fonden vil blive støttet af regeringen, men vil operere under almindelige forretningsbetingelser og ledes af markedet. Central- og Østeuropa er en del af Kinas moderne Silkevej ... Kinas vicehandelsminister Gao Yan sagde sidste år, at kinesiske selskaber allerede har investeret mere en \$5 mia. i CEE-lande.«

BRICS Post rapporterede også, at Li sagde, han støttede væksten af et investeringsvenligt miljø mellem Kina og CEE-landene. Til dette formål sagde den kinesiske premierminister, at »Kina var klar til at påbegynde konstruktionen af industri- og teknologiparker i samarbejde med CEE-nationer.« Li har sagt, at hans land anser Letland, der var vært for topmødet, for at være en vigtig transitstation for handel mellem Kina og EU.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang deltager i regeringsledermøde mellem central- og østeuropæiske lande og Kina i Riga, Letland, 5. nov., 2016.

**Geopolitik i Washingtons
interesse – eller
politik for menneskehedens
fælles mål?**

Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil terningerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland, 4. nov., 2016.

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det vigtigste efter valget i
USA:
kampagnen for LaRouches Fire**

Økonomiske Love

Med formand Tom Gillesberg

**I Hamiltons fodspor:
»LaRouches Fire Love for
global,
økonomisk genrejsning
og civilisationens vækst«
Af Helga Zepp-LaRouche;
Tale til Schiller
Instituttets
konference den 29. okt.
i Manhattan, New York**

Men det andet område må komme fra en bevidst beslutning om, at verden behøver et nyt paradigme; at, hvis vi forbliver inden for rammerne af det nuværende paradigmes aksiomer, med geopolitik og globalisering, så mener jeg ikke, at vi kan løse det. Det, vi må gøre, er at skabe en renæssance, en kulturel renæssance, der udgår fra den idé, at mennesket ikke er et dyr, og at, selv om mange mennesker i øjeblikket opfører sig på en dyrisk måde, så er mennesket den eneste skabning, eller den eneste art, der er i stand til at overvinde enhver

begrænsning af sit eget intellekt og af teknologiske vanskeligheder. Hvad som helst, menneskeheden ønsker at takle, kan den gøre.

Download (PDF, Unknown)

Russisk ambassadør til Kina: Kinas Silkevejskoncept interagerer med Ruslands Eurasiske Integrationsprojekt

Tirsdag, 1. nov., 2016 – Kinas koncept med det Økonomiske Silkevejsbælte er i færd med at adaptere til Ruslands eurasiske integrationsprogram, sagde den russiske ambassadør til Kina, Andrej Denisov i et interview med TASS mandag.

»Der har været betydelige fremskridt i fastlæggelse af mekanismen for interaktion mellem det eurasiske integrationsprojekt og Silkevejskonceptet«, sagde ambassadøren. »Vi har mulighed for at styrke samarbejdet inden for alle områder«, understregede Denisov og bemærkede, »Der er meget arbejde, der skal gøres.«

Ambassadøren mente, at det kommende år vil blive »fuld af politiske kontakter, inklusive kontakter på højt niveau«.

Ifølge ambassadøren bærer optimeringen af bilateralt samarbejde frugt. For eksempel har Rusland signifikant øget eksporten af landbrugsprodukter til Kina. »Takket være vores

præsident er den russiskfremstillede is blevet meget populær i Kina«, bemærkede Denisov. »Vi bevæger os fra handel til investeringsprojekter, der understreger langfristet samarbejde, udstyr og forsyning af råmaterialer«, sagde den russiske ambassadør. »Et samarbejdsprogram i Fjernøsten, som er meget stimulerende, er ved at blive implementeret.« Diplomaten sagde også, at han forventede, at tilstanden i det russisk-kinesiske samarbejde ville forbedres i fremtiden, sammenlignet med det indeværende år, der viste sig at være en »interim-periode« mellem en kortvarig sløvhed i handelen og den forventede forøgelse af bilaterale eksporter og import.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin (forrest) og Ruslands ambassadør til Kina, Andrej Denisov (højre) ankommer til Beijing i nov., 2014, for at deltage i et APEC-møde.

Ny økonomisk verdensorden: Malaysias premierminister Najib i Kina – endnu et søm i Obamas 'Omdrejningspunkt Asien'- ligkiste

Tirsdag, den 1. nov., 2016 – Den malaysiske premierminister Najib Razak har yderligere afsløret, at Obamas plan om at bruge sydøstasiatiske nationer som syndebukke for sin militære konfrontation med Kina er kollapsede. På dag to af sit ugelange besøg i Kina underskrev Najib en toårig forsvarsaftale med Kina og økonomiske aftaler til \$34,4 mia., inklusive byggeriet

af en Øst-Vest jernbanelinje, og sandsynligvis også en højhastigheds-jernbanelinje fra Kuala Lumpur til Singapore.

Forsvarsaftalen er især et slag i ansigtet på de neokonservative i Washington. Malaysia vil købe fire skibe, der kan medføre missiler og har en landingsplatform til helikoptere, til kystvagtmision. To vil blive bygget i Kina, og to i Malaysia, hvilket også muliggør en overførsel af teknologi. »Jeg kalder denne beslutning for en milepæl, for før dette, havde vi ikke købt sådanne skibe fra Kina«, sagde Najib ved en pressekonference efter sine bilaterale drøftelser med den kinesiske premierminister Li Keqiang. Han behøvede ikke at nævne, at det meste militærudstyr er kommet fra USA.

Øst-Vest jernbanelinjen vil løbe fra Port Klang, nær Kuala Lumpur ved Malaccastrædet, over halvøen og dernæst mod nord langs østkysten til nær ved den thailandske grænse. Dette vil være til enorm fordel for udviklingen af østkysten, der er fattigere og mindre udviklet end vestkysten. Najib sagde, Kina havde indvilget i at bevilge bløde lån til Malaysia til byggeriet af østkystens jernbanelinje, der skønnes at ville koste omkring \$13,2 mia.

Alt i alt blev 14 forståelsesmemoranda underskrevet i Folkets Store Hal, inkl. til byggeri af en ny havn ved Malaccastrædet.

»Lederne fra de to sider aftale at yderligere fremme den ordentlige bilæggelse af spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem dialog, gennem en bilateral kanal«, sagde den kinesiske viceudenrigsminister Liu Zhenmin til reportere. »Lanceringen af flådesamarbejde mellem de to sider er selvfølgelig signifikant for vore bilaterale bånd. Det er en afspejling af det meget høje niveau og den gensidige politiske tillid mellem vore to lande«, sagde Liu.

Det meste af den vestlige dækning af disse begivenheder siger, at Najib er i færd med at vende sig bort fra USA og hen imod Kina pga. FBI's undersøgelse af One Malaysia-skandalen, der

omfattede en pengevidvask ind i USA af mulige penge fra den uafhængige rigdomsfond i en størrelsesorden af \$1 mia. Alt imens denne skandale er signifikant, så har Najib aldrig ændret sin kurs for stærke bånd til Kina (dette er hans tredje besøg under sin administration), og han responderer i en vis udstrækning til de samme spørgsmål, som præsident Duterte i Filippinerne – han ønsker ikke en krig, og han ønsker at samarbejde med Kina.

Foto: Malaysias premierminister Najib Razak, venstre, med Kinas præsident Xi Jinping, i Kuala Lumpur, Malaysia, i 2013.

Den kinesiske premierminister Li Keqiangs besøg i Rusland af vital betydning

31. okt., 2016 – Den kinesiske viceudenrigsminister Li Huilai udstedte en erklæring, der sagde, at det Kinesiske Statsråds premierminister Li Keqiangs besøg i Rusland er meget vigtigt. Li Keqiang vil besøge Rusland 6.-8. nov. og deltage i Ruslands og Kinas statslederes 21. regulære møde i Skt. Petersborg den 7. nov.

»Premierminister Li Keqiangs besøg i Rusland vil bidrage til yderligere udvikling af bilaterale relationer«, sagde Li Huilai og understregede, at besøget er »af afgørende betydning for at intensivere relationerne mellem de to lande og for at fremme samarbejde over grænsen.«

»Vi er overbevist om, at premierminister Li Keqiangs besøg i Rusland vil blive succesfuldt, takket være fælles indsats fra begge sider.« Li Keqiangs besøg i Rusland kommer på invitation

fra premierminister Dmitry Medvedev.

»I Moskva vil premierminister Li Keqiang mødes med [præsident] Putin«, sagde Li Huilai under en pressebriefing. I Skt. Petersborg vil han deltage i en middag med Medvedev før et lukket møde mellem de to regeringsledere, sagde han. Den russiske regering sagde, at Li og Medvedev på onsdag efter planen vil diskutere russisk-kinesisk handel, økonomi, investering, energi og humanitært samarbejde. De to sider vil udstede et fælleskommuniké og underskrive flere samarbejdsdokumenter.

Lis besøg i Rusland er en del af en eurasisk turne i dagene 2.-9. nov., hvor han vil aflægge officielt besøg i Kirgisistan, Kasakhstan, Letland og Rusland. Han vil deltage i det 15. Shanghai Samarbejdsorganisations (SCO) premierministtermøde i Kirgisistan den 3. nov.; det femte topmøde i de Kinesiske og Central- og Østeuropæiske Lande (CEEC) i Letland, samt regulære premierministtermøder.

Foto: Ruslands premierminister Medvedev og Kinas premierminister Li Keqiang under sidstnævntes besøg i Moskva, okt., 2014.

Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Ny Silkevejsparadigme på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de

fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen, støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsopbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larouche/>

RADIO SCHILLER den 31. oktober 2016: Valget i USA: Glass/Steagall- bankopdeling og faren for 3. verdenskrig er nu blevet hovedtemaer

Med formand Tom Gillesberg